

Johan Horn (1943 – 2012) – Bergens golf-gentleman

Skrevet av Finn Langeland

Jeg møtte Johan Horn første gang den dagen da jeg tok grønt kort på Bergen Golfklubb i 1991. Jeg var golf-gal, han var golfens yppersteprest i Bergen. Alle hadde enorm respekt for Johan. Meg inkludert.

Plutselig sier han: Trygve (Tønjum) og jeg skal ut og spille ni hull. Bli med, så skal jeg lære deg noe du vil ha nytte av. Vi gikk ut. Jeg slo i øst og vest. Johan og Trygve spilte glimrende.

De "bar" meg rundt. Fant ballene mine i rough og høyt gress. De var overbærende og forståelsesfulle. (Jeg ville ha akseptert det om de ba meg vente på bussen som aldri kommer nede på Åstveit).

Etter ni hull var golfen min endret. Ikke fordi jeg var blitt veldig mye bedre, men fordi Johan (og Trygve) hadde demonstrert for meg det som er golfens vidunderlige ide og fantastiske force: Du spiller, du lever. Du vokser, uansett kvalitet på neste slag. Det er som Ben Hogan sa, da han ble spurt: Hva er ditt beste slag? Svar: Let us hope it is the one I am ABOUT TO HIT NOW.

Johan Horn er tennisspilleren som ble golfer. Han er mannen som ble Norges-mester og Nordisk mester. Både som amatør og som senior. Han hadde en sving som selv svaksynte måtte elske. Han var god fra starten av. Men han lekte ikke golf. På en dag da Bergen GKs 9 huller i praksis var stengt på grunn av regn, møtte jeg ham på hull ni. Han chippet med fire forskjellige køller inn mot greenen. Forklaringen: Vi har så mange regnværsdager, Finn, de må vi også utnytte.

Igjen går tankene til Hogan: The more I practice, the luckier I get.

Johan Horn var det vi kaller en kjernekar. Han var sine venners venn og høyt respektert, langt utenom golfen. Han var en industribygger og en næringslivsleder. Familien eide Fantoft Stavkirke. Da den ble satt fyr på og brant ned, var gamlemor Horn helt klar: Den skal bygges opp igjen, og vi dekker selv det som skal til, når forsikringen ikke strekker til.

I mange år spilte vi Bergen Reidar Cup. Mellom erkebergensere og eksilbergensere. Arne Steen var driveren og initiativtakeren for oss fra Oslo-traktene, Johan og Trygve styrte Bergens-gjengen. Det ble storartede turneringer, etter mål av Ryder Cup. Johan var fantastisk. På og av golfbanen.

Ingen kunne som Johan gi komplimenter på banen. Ingen kunne som Johan inspirere sine medspillere. Jeg har sett og opplevd ham på Meland og Bergen og mange andre baner. Han hadde en vennlig kommentar til de fleste. Og hvis noen spurte ham om råd, fikk de hjelp. Men han var også skikkelig cool. Aldri så lite gamesman-aktig, hvis det

passet ham. Kunne f. eks. si: Jeg ser hva som er ditt problem. Jeg skal fortelle det når vi kommer inn.

Sammen med Trygve Tønjum jobbet Johan Horn utrettelig for å få på plass Fana Golfklubb. De klarte – mot alle odds – å få banen og klubben realisert. Da jeg i sin tid spurte Johan – i et intervju i Norsk Golf – om det ikke var litt flaut at Bergen igjennom 60 år kun hadde de ni hullene til Bergen GK, svarte han nøkternt: Det var det vi hadde.

I godt voksen alder gikk Johan inn i politikken. Han var Høyremann og tok en fremtredende posisjon da han ble valgt inn i bystyret. Han ble Bygningsrådets leder. Jeg tror at Johan hadde tatt det politiske Bergen med storm flere år før han valgte å gå inn i politikken. Som på golfbanen, var han også der en ener. Ærlig, oppriktig, kraftfull og til å stole på.

Johan J. Horn døde onsdag 28. mars 2012, nesten 69 år gammel. Han fikk en kreftdiagnose i 1994 og levde således lenge med kreften. Helt til det siste, brukte han golfen som terapi mot kreften og smertene. Jeg så ham aldri i dårlig humør. Men han må ha hatt tunge stunder. Da han første gang vant NM, i 1966, var han den første golfspiller som stod som Norgesmester uten å være fra Oslo GK. Oslo var for øvrig en bane han trivdes svært godt på.

Som senior vant han NM flere ganger. Senest i 2006. Han vant også Nordisk Mesterskap som senior.

Jeg vil alltid huske Johan. En fenomenal spiller og et usedvanlig menneske.

